

Ecclesiastes קהלת

Chapter 1

- 1 The words of Koheleth, the son of David, king in Jerusalem. א דבַרֵי קהלת בן-דָּוִד, מֶלֶךְ בִּירוּשָׁלַם.
- 2 Utter futility! -said Koheleth – Utter futility! All is futile! ב הִבֵּל הַבָּלִים אָמַר קהלת, הִבֵּל הַבָּלִים הַכֹּל הַבֵּל.
- 3 What real value is there for a man In all the gains he makes beneath the sun? ג מה-יִתְרוֹן, לְאָדָם : בְּכָל-עֲמָלוֹ--שִׁיעֵמֹל, תַּחַת הַשֶּׁמֶשׁ.
- 4 One generation goes, another comes, But the earth remains the same forever. ד דֹּר הֵלֵךְ וְדֹר בָּא, וְהָאָרֶץ לְעוֹלָם עֹמֶדֶת.
- 5 The sun rises, and the sun sets – And glides back to where it rises. ה וְזָרַח הַשֶּׁמֶשׁ, וּבָא הַשֶּׁמֶשׁ ; וְאָל-מְקוֹמוֹ--שׁוֹאֵף זֹרַח הוּא, שָׁם.

Chapter 3

- 1 A season is set for everything, a time for every experience under heaven: א לְכֹל, זְמַן ; וְעֵת לְכָל-חֶפֶץ, תַּחַת הַשָּׁמַיִם. { פ }
- 2 A time for being born and a time for dying,
A time for planting and a time for uprooting the planted; ב עֵת לְלֵדָת, וְעֵת לְמוֹת ; עֵת לְטַעַת, וְעֵת לְעַקוֹר נְטוּעַ.
- 3 A time for slaying and a time for healing,
A time for tearing down and a time for building up; ג עֵת לְהַרוֹג וְעֵת לְרַפּוֹא, עֵת לְפָרוֹץ וְעֵת לְבָנוֹת.
- 4 A time for weeping and a time for laughing,
A time for wailing and a time for dancing; ד עֵת לְבָכּוֹת וְעֵת לְשִׂחוֹק, עֵת סְפוּד וְעֵת רְקוּד.
- 5 A time for throwing stones and a time for gathering stones,
A time for embracing and a time for shunning embraces; ה עֵת לְהַשְׁלִיךְ אֲבָנִים, וְעֵת כְּנוֹס אֲבָנִים ; עֵת לְחַבּוֹק, וְעֵת לְרַחֵק מִחֶבֶק.

6 A time for seeking and a time for losing,
A time for keeping and a time for discarding;

ו עת לבקש ועת לאבד,
עת לשמור ועת להשליך.

7 A time for ripping and a time for sewing,
A time for silence and a time for speaking;

ז עת לקרוע ועת לתפור,
עת לחשות ועת לדבר.

8 A time for loving and a time for hating;
A time for war and a time for peace.

ח עת לאהב ועת לשנא,
עת מלחמה ועת שלום. {פ}

Chapter 12

10 Koheleth sought to discover useful sayings and recorded genuinely truthful sayings.

י בקש קהלת, למצא דברי-חפץ ;
וכתוב ישר, דברי אמת.

11 The sayings of the wise are like goads, like nails fixed in prodding sticks. They were given by one Shepherd.

יא דברי חכמים כדרבנות,
וכמשמרות נטועים בעלי אספות ;
נתנו, מרעה אחד.

12 A further word: Against them, my son, be warned!
The making of many books is without limit
And much study is a wearying of the flesh.

יב ויתר מהמה, בני הזהר : עשות
ספרים הרבה אין קץ, ולהג הרבה
נגעת בשר.

13 The sum of the matter, when all is said and done: Revere God and observe His commandments! For this applies to all mankind:

יג סוף דבר, הכל נשמע : את-
האלהים ירא ואת-מצותיו שמור,
כי-זה כל-האדם.

14 That God will call every creature to account for everything unknown, be it good or bad.

יד כי, את-כל-מעשה, האלהים
יבא במשפט, על כל-נעלם : אם-
טוב, ואם-רע. {ש}